

ת"פ 23750/05/18 - מדינת ישראל נגד עמאד ח'לאילה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 23750-05-18 מדינת ישראל נ' ח'לאילה

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

עמאד ח'לאילה

באמצעות בא כוחו עו"ד עיסאם טנוס

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום, בעבירות של **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר באמצעותו בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיפים 420 + 418 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות); ו**ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיפים 415 סיפא + 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום, מוחמד סויטאת ז"ל (**להלן: "מוחמד"**), הוא אביהם של עזיז ונג'את סויטאת (**להלן: "המתלוננים"**) והבעלים הרשום בחלק של 1/25 בחלקות מספר 1 ו-2 בגוש מספר 18952 וכן בחלקות מספר 3 ו-5 בגוש מספר 18953 בגודל כולל של 9 דונם (**להלן: "הקרקע"**). הקרקע נמצאת באדמות מועצה אזורית מטה אשר ורשומה בלשכת רישום המקרקעין בנצרת (**להלן: "הלשכה"**).

ביום 22/2/2000 העביר מוחמד במתנה 1/3 מזכויותיו בקרקע לכל אחד מהמתלוננים, כך שכל אחד מהם יהיה בעלים של חלק בגודל של 1/75 מכל אחת מהחלקות. למחרת, נרשמה על שם המתלוננים הערת אזהרה, ברישומי הלשכה הנוגעים לקרקע. המתלוננים משיקוליהם, לא השלימו את העברת הרישום בקרקע על שמם.

בתאריך 11.6.2009, נפטר מוחמד.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2013, פנה נידאל זאמל (**להלן: "נידאל"**) אל הנאשם, על מנת שזה יפעל לאתר עבורו חלקת אדמה אותה ירכוש נידאל, זאת בסוברו לאור דברי הנאשם כי יש לו חברות עם בעלי הקרקע, למרות שלא כך היה הדבר.

לאור האמור לעיל, התכוון ופעל הנאשם להעביר את הקרקע במרמה לבעלותו של נידאל (**להלן: "התוכנית"**).

במסגרת התוכנית פנה הנאשם אל עו"ד זוהיר ברכיה (**להלן: "עו"ד ברכיה"**) והציג לו במרמה מצג שווא, לפיו הוא מכיר היטב את המתלוננים והם מעוניינים לחתום על יפוי כוח בלתי חוזר, על מנת להבטיח את זכויותיהם בקרקע. עוד

טען הנאשם במרמה בפני עו"ד ברכיה, כי המתלוננים לא יכולים להגיע משום שמוחמד חולה והמתלוננים נכים. הנאשם הציג לעו"ד ברכיה צילום תצהיר בו מצהיר מוחמד, כי הוא מעביר את הקרקע למתלוננים, כמו כן הציג הנאשם לעו"ד ברכיה צילום תצהירים של המתלוננים, שהם מוכנים לקבל את הקרקע. הנאשם אף התקשר לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה ואשר הציג עצמו בפני עו"ד ברכיה בתור מוחמד ומסר לו כי הכל בסדר. כל זאת עשה הנאשם על מנת לחזק את מצג השווא, לפיו אכן המתלוננים מעוניינים בהעברת הקרקע, למרות שהמתלוננים כלל לא היו בקשר עם הנאשם ולא פעלו על מנת להשלים את העברת הזכויות על שמם ומוחמד לא היה בין החיים במועד זה **(להלן: "מצג השווא")**.

על מנת לקדם את התכנית מסר הנאשם לעו"ד ברכיה מסמך הנחזה להיות ייפוי כוח בלתי חוזר בו מייפה לכאורה מוחמד את עו"ד בכריה לפעול בשמו בקרקע, ומסמך נוסף הנחזה להיות ייפוי כוח בלתי חוזר בו מייפיים לכאורה המתלוננים את כוחו של עו"ד ברכיה לפעול בשמם בקרקע **(להלן: "ייפוי הכוח")**. בהמשך מסר הנאשם לעו"ד ברכיה גם שטר מכר מזויף **(להלן: "שטר המכר")**, על פיו מעביר מוחמד במתנה למתלוננים חלק של 2/75 מהבעלות בקרקע.

בעקבות מצג השווא שהוצג לו, חתם עו"ד ברכיה על ייפוי הכוח ועל שטר המכר.

בהמשך לאמור לעיל, ועל מנת לקדם את התכנית, ומכיוון שבשלב זה רישיון עריכת הדין של עו"ד ברכיה לא היה בתוקף, ניגשו הנאשם, נידאל ועו"ד ברכיה במהלך חודש יולי 2013 אל עו"ד אחמד תאופיק **(להלן: "עו"ד תאופיק")**, שלא היה מודע למצג השווא או לתכנית המרמה של הנאשם. עו"ד תאופיק אימת את חתימתו של עו"ד ברכיה, על גבי שטר המכר וכן על גבי בקשה לרישום במקרקעין.

ביום 10.7.13 ייפה עו"ד בכריה את כוחו של עו"ד תאופיק, לבצע בשמו את רישום העברת הזכויות בקרקע ממוחמד למתלוננים.

ביום 11.9.13 הגיש עו"ד תאופיק ללשכה את שטר המכר יחד עם בקשה לרישום במקרקעין, עליה חתום עו"ד בכריה כמיופה כוחו של מוחמד והזכויות ברקע נרשמו על שמם של המתלוננים, זאת למרות שהמתלוננים כאמור לעיל כלל לא ביקשו זאת או ידעו על מצג השווא של הנאשם.

בהמשך לאמור לעיל ועל מנת לקדם את התוכנית, מסר הנאשם לנידאל מסמך הנחזה להיות ייפוי כוח נוטריוני בלתי חוזר, על פיו מייפיים המתלוננים את כוחו של נידאל לפעול בשמם בקרקע. עוד מסר הנאשם לנידאל מסמך לפיו ייפוי הכוח אומת על ידי עו"ד נסים ח'גזאי **(להלן: "עו"ד ח'גזאי")**. כל זאת על מנת לרשום הערת אזהרה על שמו של נידאל ולמרות שעו"ד ח'גזאי לא אימת או ערך מסמך זה, והמתלוננים לא ייפו את כוחו של נידאל לפעול בשמם בקרקע ולא חתמו על המסמך.

בהמשך לאמור לעיל, נידאל העביר לעו"ד תאופיק את המסמכים האמורים לעיל ובהתבסס על המסמכים, ועל מצג השווא אותו הציג בפניו הנאשם, ותוך שהוא סבר כי מדובר במסמכים מקוריים המשקפים את מצב הדברים הנכון, הגיש ביום 16.9.13, עו"ד תאופיק ללשכה בקשה לרישום הערת אזהרה ועוד באותו היום נרשמה הערת אזהרה בקרקע לטובת נידאל.

במהלך חודש אפריל בשנת 2014, גילו המתלוננים כי רשומה על הקרקע הערת אזהרה לטובת נידאל. נוכח האמור לעיל, הגישו המתלוננים תביעה לבית המשפט המחוזי בחיפה, אשר ביום 18.6.14 הורה על מחיקת הערת האזהרה על

שמו של נידאל, וקבע בהחלטתו כי כל אחד מהמתלוננים הם הבעלים של 1/75 חלקים בכל אחת מהחלקות ברקע וכי לא הייתה כל עסקה בין המתלוננים לנידאל. בתאריך 1.7.17 מכרו המתלוננים את הקרקע בסכום של 290,000 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל הגיש או ניפק הנאשם מסמכים מזויפים או השתמש בהם בדרך אחרת בנסיבות מחמירות בכוונה להעביר את הבעלות בקרקע לנידאל ולקבל את תמורתה וניסה להעביר במרמה את הבעלות בקרקע לבעלותו של נידאל ולקבל את תמורתה במרמה בנסיבות מחמירות.

הנסיבות המחמירות מתבטאות בתחכום שנלווה למעשים, השיטתיות בהם נעשו, הצג מצג שווא בפני עורכי דין והשימוש במסמכים מזויפים שהוגשו בין היתר לגוף רשמי של מדינת ישראל על מנת לנסות לקבל את הקרקע במרמה.

טענות הצדדים:

המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם, ועל הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על קניינם של המתלוננים, חיי מסחר תקינים, תקינותו של מרשם המקרקעין והיכולת לפעול על סמך הרשום בו וכן אמון הציבור באמינות המרשם ופגיעה בשמם הטוב של עורכי הדין אשר חתימותיהם הופיעו על המסמכים המזויפים ואשר שמם נקשר לפרשה ללא כל מעורבות מצידם. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה את התחכום הרב שלווה את מעשיו של הנאשם, מעשים שבוצעו באופן רב שלבי ובתכנון מלא וקפדני; הביצוע הבלעדי על ידי הנאשם; הנזק שהיה עלול להיגרם לנאשמים לולא הקרקע הייתה שבה אליהם, סך של 290,000 ₪ אשר היו נגזלים מהמתלוננים לו הנאשם היה מצליח בתכניתו הזדונית; וכן הנזק הממשי שנגרם לנאשמים עת נאלצו להגיש תביעה לבית המשפט המחוזי לביטול הערת אזהרה ובזבוז זמן יקר של המערכת השיפוטית על מנת להשיב את המצב לקדמותו. עוד ציינה המאשימה כי המניע לביצוע המעשים היה רצונו של הנאשם להרוויח כסף "קל" וכן שעל אף שמדובר במעשים שבוצעו במספר שלבים, באף שלב לא חדל הנאשם ממעשיו ונמנע מביצוע העבירות. כמו כן, ציינה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם המונה 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, ובכלל זה, את התיק בו הורשע לאחרונה בעבירות דומות של זיוף. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הולם שנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, כאשר היא מבקשת לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם המוצע, תוך שהיא מציינת כי נלקחו בחשבון הודאת הנאשם בכתב האישום ואת חלוף הזמן.

ההגנה הפנתה לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה; התלונה הוגשה בשנת 2014 ועל אף שלמשטרה היו המסמכים נשוא התלונה, הנאשם נחקר על האירוע רק בשנת 2016. לאחר מכן, טען הסניגור, חלפו שנתיים נוספות עד שהמשטרה ביצעה פעולת חקירה נוספת שהינה עימות עם נידאל ולפיכך, שעה שהמאשימה לא החישה את חקירותיה, ניתן לראות את החשיבות ואי החומרה שייחסה לתיק זה ועל אין מקום לעתור לענישה מחמירה כפי שעתרה לה המאשימה. עוד טען ב"כ הנאשם כי גם כאשר ביקשו את ביטול כתב האישום מחמת שיהוי, לא סיפקה המאשימה נימוק לכך. נטען כי הנאשם סטודנט למשפטים ולאחר ריצוי של 27 חודשי מאסר, מבקש להחזיר את חייו למסלול הנכון. לפיכך, עתרה ההגנה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, כאשר הוא מבקש לקבוע את העונש ברף התחתון על מנת שלא לחבל במאמציו של הנאשם להשתקם.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי אינו ממעיט בחומרת מעשיו, על אף שבוצעו לפני תקופה ארוכה. עוד מסר כי עבר תקופה קשה במאסר, השתקם, שילם את חובו לחברה ואינו אותו אדם שהיה בשנת 2013, כאשר הוא עושה מאמצים רבים לא לחזור לאותה נקודת מוצא כמו פעם. הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו, היותו נשוי עם שלושה ילדים בעוד הוא מובטל, הואיל ואינו מצליח לשלב בין חייו האישיים, ללימודים ולעבודה. עוד מסר כי בנו היה מאושפז תקופה בעקבות ניתוח ובתו לומדת איתו ועובדת בשביל לפרנס את המשפחה.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

האינטרסים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, הם זכות הקניין של המתלוננים, הגנה על התנהלות התקינה של הרשויות, אמיתות תוכן מרשם המקרקעין, פגיעה בחיי מסחר תקינים, ובכלל זה פגיעה באמון הציבור במסחר תקין. כמו כן, פגע הנאשם בערכים של חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של המעורבים בפרשה (ראה"פ 1242/06 צורני' מדינת ישראל (13.6.07); ע"פ 37/07 פרגני' מדינת ישראל (10.3.08); יקדמיעלהדין בפלילים חוק העונשין, חלק שני, 833 (2005), בעמ' 836).

עוצמת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, הינה בינונית - גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה הנהוגה, משתרעת על מנעד ענישתי רחב, החל ממאסרים בפועל ארוכים, מאסרים בעבודות שירות ועד ענישה מקלה יותר:

ע"פ 2375/12 עמי מזרחי נ' מדינת ישראל, שם עבד הנאשם כממונה על יחידת מנהל הרכב הממשלתי, הוא זייף במחשב בפרטי המכרז פרטים שונים, ובכך סייע לחברו לקדם תכנית מרמה, בה נרכשו רכבים במחיר נמוך יותר, תוך שהוא משלשל לכיסו לפחות 122,000 ₪ מכספי ציבור. הוא נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6435/09 אוסקר נ' מדינת ישראל - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. במהלך השנים 2004-2005, נטל הנאשם פנקס שיקים של רעייתו ללא רשותה, זייף את חתימתה על גבי שמונה מן השיקים והשתמש בהם לסילוק חובותיו, בסך של 278,176 ₪. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 6785-01-10 קצירי נ' מדינת ישראל - נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם זייף את חתימתה של רעייתו על גבי 14 שיקים, בסך של 16,000 ₪ כל אחד, לשם השבת חובות אליהם נקלע. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (שלום תל אביב) 11495-08-12 **מדינת ישראל נ' ברכל** - הנאשם קיבל במרמה 116,000 ש"ח וניסה לקבל במרמה 44,000 ₪, באופן שעל פני תקופה של 9 חודשים, זייף תעודות זהות של 6 חיילים משוחררים, תוך ציון פרטים כוזבים לפיהם אותם החיילים נשואים, התחזה לאותם חיילים והציג את תעודות הזהות המזויפות בפני פקידי בנק על מנת למשוך את כספי הפקדון שהופקדו על שמם. בארבע מתוך שש הפעמים הצליח למשוך את כספי הפקדון. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 6-14 חודשים לכל אישום בו גרף הנאשם את הכסף לכיסו, ומתחם של 4-12 חודשי מאסר במקרים בהם הפעולה לא הושלמה והנאשם לא הצליח לגרוף את הכסף לכיסו. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום נצרת) 3029-03-08 **מדינת ישראל נ' מחמוד** - קיבל במרמה 175,000 ₪ וניסה לקבל במרמה 50,000 ש"ח. הנאשם זייף מסמכים שונים, ביניהם תעודות זהות ותלושי שכר, התחזה לאחר במטרה להביא במרמה לפתיחת חשבונות בבנק על שמם של אחרים, ביקש הלוואות, משך כספים וביצע פעולות בחשבון. כמו כן, העביר במרמה בעלות במספר כלי רכב. בית המשפט הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ירושלים) 7796-08 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים נ' קראוז** - סוכן ובעלים של סוכנות ביטוח אשר הציע ללקוחותיו לשדרג את פוליסות הביטוח שלהם תוך הצגת מצג כוזב לפיו הפוליסות לא ייפגעו. בפועל, נטל הלוואות על חשבון כספי הפוליסות, ללא ידיעת המבוטחים, תוך זיוף חתימותיהם. את כספי ההלוואות העביר לחשבונות הפרטי, וממנו העביר למבוטחים כספים באופן הדרגתי, תוך מצג כי מדובר בפרי שדרוג הפוליסות, כאשר הלקוחות לא היו מודעים לכך שהכיסוי הביטוחי שלהם נפגע. בית המשפט הטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

קעולה מכתב האישום בו הודה הנאשם, הנאשם פעל לרישום במרמה של הערת אזהרה לטובת אחר בשם נידאל ולשם כך פנה לעורך דין, הציג בפניו תצהירים, יפוי כוח ושטר מכר מזוייפים. בהמשך פנה הנאשם לעורך דין אחר, שבאמצעותו הוגשו המסמכים לרשם המקרקעין, ומסר לנידאל יפוי כוח מזוייפים. על בסיס מצג שווא זה, נרשמה הערת אזהרה לטובת נידאל בקרקע של המתלוננים. לאחר שהמתלוננים גילו זאת, הם הגישו תביעה לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי יש למחוק את הערת האזהרה.

העבירות שביצע הנאשם הן חמורות ולוו בתחכום רב, כאשר הנאשם תכנן מראש כל שלב ושלב בתוכנית שלו, אשר תוביל, כך קיווה, לקבלת רווח קל של מאות אלפי שקלים במרמה מהמתלוננים.

הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה וכל התוכנית העבריינית שתכנן וביצע הינה פרי מוחו.

למתלוננים צפוי היה להיגרם נזק ממוני של מאות אלפי שקלים, סכום מכירת הקרקע על ידיהם - 290,000 ₪, אשר לו היה מצליח הנאשם בתוכניתו לקבלם במרמה, היו הכספים הללו נגזלים מכיסם של המתלוננים. כמו כן, גרם הנאשם נזק למתלוננים אשר נאלצו לפנות בתביעה לבית המשפט המחוזי על מנת למחוק את הערת האזהרה שנרשמה במרמה הנאשם על שמו של נידאל וכל עוגמת הנפש הנובעת מכך. הנאשם אף גרם נזק למוניטין ושם הטוב של עורכי הדין אותם קשר לפרשה ללא מעורבות מצידם.

עוד יצוין, כי מעשיו של הנאשם בוצעו בשלבים שונים, תוך עירוב גורמים שונים, וכאמור לאחר תכנון דקדקני, ולמרות הימשכותם על פני זמן ושלבים שונים, שבמהלכם יכל הנאשם לחדול ממעשיו, לא עשה כן, והמשיך בדבקות במעשיו על

מנת לחתור למטרה שהינה השגת כספי המתלוננים במרמה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

בעניינו מדובר על נאשם שהונה מספר מעורבים בפרשה, ביניהם נידאל, המתלוננים ועורכי הדין בהם השתמש על מנת להוציא לפועל את תוכניתו העבריינית המתוחכמת. הנאשם לא בחל באמצעים והשתמש במסמכים מזויפים על מנת להשיג את מבוקשו - לשלשל מאות אלפי שקלים מכספים של המתלוננים לכיסו.

בנסיבות המתוארות לעיל ובשים לב למכלול הנתונים שבפני ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

מדובר בנאשם בעל עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות בתחומי אלימות ורכוש. הרשעתו האחרונה הייתה בחודש מאי 2019; לאחר שמיעת ראיות ובהכרעת דין מפורטת ומנומקת בבית משפט השלום בנצרת, זוכה הנאשם מעבירת התחזות וכן מעבירת זיוף לפי סעיף 418 מציעא וסיפא והורשע בששה מקרים של עבירת זיוף לפי סעיף 418 רישא, באופן שזיוף מסמכי ייפוי כוח.

עוד הורשע הנאשם בשנת 2015 בביצוע עבירות דומות של זיוף בכוונה לקבל דבר, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, בגין ריצה 26 חודשי מאסר בפועל. מדובר על עבירות שבוצעו באותה תקופת זמן, אך בכל זאת בחרה המאשימה, מסיבותיה, להגיש את כתב האישום באותו התיק כבר בשנת 2015 ואילו בתיק דכאן הוגש כתב האישום רק בשנת 2018.

איני מקבל את טענת הסניגור כי לו היה מוגש כתב האישום בגין העבירות הללו, בשנת 2015, עת הוגש כתב האישום בבית משפט השלום בנצרת, ייתכן והיה מצרף את התיק לתיק הקודם וזאת הואיל ובתיק שהתנהל בבית משפט השלום בנצרת, ניהל הנאשם הוכחות, ובמצב דברים זה, צירוף התיק ממילא לא היה מתאפשר.

יחד עם זאת, אני לוקח בחשבון את התנהגות רשויות אכיפת החוק (ראה סעיף 40יא (9)). איני סבור כי הגשת כתב אישום בשנת 2018 עבור עבירות שבוצעו בשנת 2013, ואשר בתיקים דומים הוגשו כתבי אישום כבר בשנת 2015, היו פרק זמן סביר להגשת כתב אישום.

מדובר בפרק זמן של 5 שנים ממועד ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום. דומה כי כל החקירה וההעמדה לדין בגין העבירות דכאן התנהלה בעצלתיים, תוך שיהיו רב שנים בין פעולת חקירה אחת לשנייה ועד להגשת כתב האישום. סבורני כי שיהיו זה יש בו כדי לפגוע בנאשם והליכי השיקום העצמי אותם הא עובר ולכך יש השפעה על העונש שייגזר על הנאשם בסופו של יום.

גם לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה ועד היום - 7 שנים, יש השפעה משמעותית בשיקולי הענישה. ראה לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 2103/07 **אביו הורוביץ נגד מדינת ישראל** (31.12.08) (הדגשה שלי - ש.ב.):

"במישור העונש יש מקום להתחשבות בחלוף הזמן ובהתארכות ההליכים, כל עוד לא צעדיו של הנאשם עצמו הם שגרמו אותם. היקף ההתחשבות בשיקול זה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות העניין ולשיקולים רלוונטיים. כך יש לבחון מהי סיבת התארכות ההליכים וכיצד התנהלו הצדדים במשפט. עוד יש להביא בחשבון את הנזק שנגרם לנאשם מעצם היותו עומד למשפט משך תקופה כה ארוכה, נזקים רגשיים, משפחתיים וממוניים שהביא עמו ההליך ואת היחס הראוי בין האינטרס הציבורי בניהול הליך ראוי ויעיל לבין אינטרסים ציבוריים אחרים שראוי שיבואו לידי ביטוי בגזירת העונש, גם אם נקודת האיזון בין האינטרסים השונים משתנה בשל חלוף הזמן. במקרים קיצוניים בהם מדובר בהתמשכות הליכים משמעותית שאין לה הצדקה סבירה, ובשים לב ליתר הנסיבות, יהא אכן מקום לפטור נאשם מעונש מאסר בפועל."

כיום הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, ניכר כי הוא עושה מאמצים לשקם את חייו ולעלות על דרך המלך ולחזור למוטב (סעיף 40א (4) לחוק העונשין), כאשר הוא החל לומד לימודים אקדמיים ומאז שנת 2013 לא הסתבך שוב בעבירות דומות; עוד נלקחו בחשבון, מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו.

חוששני שיש טעם נפגם בעובדה כי כעת, לאחר שנים רבות, שהנאשם כבר סיים לרצות עונש מאסר ממושך ביותר, ולאחר מכן שב לנהל את חייו באופן נורמטיבי, יצטרך לשוב מאחורי סורג ובריה פעם נוספת, באופן שאינו משקף את התנהלותו של הנאשם כיום, לאחר כשבע שנים מביצוע העבירות.

שיקול נוסף לקולא, הינו לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו והודאתו בכתב האישום, כמו גם החיסכון בזמן שיפוטי יקר עקב כך.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

לאחר ששקלתי את נסיבות האירועים נשוא תיק זה, ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע שהינה גבוהה, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, שיהיו בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שיהיה בו כדי לחדד ולהבהיר את חומרת עבירות המרמה שביצע, אך עם זאת לאפשר לנאשם לבצע את עונש המאסר בעבודות שירות ולא להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, וזאת בשים לב לזמן שחלף מאז בוצעו העבירות ועל מנת לאפשר לנאשם להמשיך באורח החיים הנורמטיבי שסיגל לו בשנים האחרונות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

9 חודשי מאסר בפועל שיבוצעו בעבודות שירות בעיריית סכנין, ת.ד. 35 סח'נין וזאת החל מיום בו יסיים את ריצוי עבודות השירות בתיק השני, אותו אמור לסיים לרצות (ללא היעדרויות או מחלות) בחודש מרץ 2021.

אני מזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא הפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

כמו כן, מובהר לנאשם כי ריצוי עונשו בעבודות שירות כפוף לסיום עבודות השירות שהוטלו עליו בתיק הקודם בהצלחה.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו, עבירת רכוש מסוג פשע ו/או עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו, עבירת רכוש מסוג עוון.

פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום מהיום. לא ישולם, ייגבה כדרך שגובים קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, במעמד הצדדים.